

MANGASI SIHOMBING

*Az elátkozott szobor**(A Beszélgetések a Dunával ciklusból)*

*Mondd, barátom,
 Hitted volna ötvenöt éve, hogy jöhet idő,
 Midőn a Városliget rugalmas acélsodronyairól
 Önfeledt fiatalok röppennék majd a fák magasáig,
 S ujjongva bukfenceznek a levegőben?
 A műjég boldogan serceg a korcsolyák alatt,
 És zsbonganak a járdák, a parkok,
 Autók futkosnak duddálva, trombitálva,
 S az aszfaltot újra áldásos őszи eső mossa?*

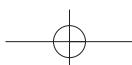
*Rendben. Halld hát tőlem is.
 '56 októbere előtt ez a város néma volt.
 minden porcikájára pribékek,
 Fegyverek meredtek.
 Nem pißzent, nem nyikkant. Rettegett.
 Csupán a Gyilkos szobra élт és mosolygott,
 Lábára rábüdösödött az otromba csizma,
 Amivel átgázolt Istenen, emberen,
 És fél Európán.*

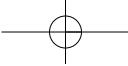
*Budapest mégis nemet mert mondani.
 Ám mire lobogói szívét mind kitépte,
 Halálos lövést kapott. Tankotl köriülvéve
 Omlott a forradalom tüzére.*

*Százezrek szöktek át a szabad világba.
 Mert hiába püföltek, üttötték-vágták százelől,
 Hiába döntötték le talapzatáról is,
 Sztálin szelleme még harminc évig itt maradt.*

*A városra szinte rá sem lehet ismerni,
 A Generalisszimuszt és az elvtársait pedig
 Rég elvitte az ördög.*

*Istennek legyen h谩la. Ám,
 A gyűlölt szobor helyéről –
 Abol ma Krisztus keresztre áll –
 Mintha hiányozna valami.*

[Mangasi Sibombing versei]

*Remélem, a hívek régi óhaja beteljesedik,
S felépül újból a Regnum Marianum*
Hogy térdet, s fejet hajthassanak
A magyarok Istene előtt.*

A városliget galambja

*Galambok korzóznak peckesen
A ligeti tó körül. Sürögnek, forognak,
Hálásak minden fölcsipegethető falatkáért.*

*Mustárkálgatják, kerülgetik a bármész gyönyörködőket,
Külföldit, hazait, gyereket és felnőttet egyaránt.
Ha fotózzák őket, fölbátorodnak, s mórikálják is magukat.*

*Egy kisfiú kézen fogja húgát, és igyekszik
Hozzájuk közelebb húzni. Már kiszemeltje is van,
Akivel jó lenne barátságot kötni.*

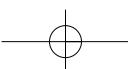
*Láthatóan a galabnák sincs ellenére,
De tartja a távolságot, ne bogy a fiú elérje, aki most megtorpan,
S közelebb hajolva mélyen a szemébe néz.*

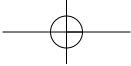
*Gyönyörű vagy! – suttogja felé átszellemülten.
Sok ilyen kedves, jószívű gyerek jár erre – hangzik a válasz.
A kisfiú nyúlna érte, de hiába, a madár odébb rebben.*

*Aztán ismét a két gyerekek felé fordul:
Üljetek ide közénk! – kérleli őket.
A gyáva társaid úgy se tűrnék el – sóhajtja lemondóan a kisfiú.*

*Anyjuk kezében elkattan a fényképezőgép.
Mögöttük galambok és kacsák pörölnek egy kiflívég felett.
A fiú zavartan hessenti őket tovább.*

* A Regnum Marianum templomot a kommunista rendszer rombolta le, s helyét csak egy kereszt jelzi.

[*Mangasi Sibombing versei*]

Látod, már megint ezek a huncut hímek!
 De nekem nincs se erőm, se kedvem a flörtléshez – hallja felőliuk,
 S fülét még jobban begyezve nyúl a húga után.

Immár nyakukat előre tolva hallgatóznak:
 Mi is szeretnénk a közelükbe menni, de félünk, hogy megfognak,
 A természet óvatosságra tanít bennünket.

A kisfiú folcsattan: Én meg repülni szeretnék, ahogyan ti! –
 Lehetetlen kér sz. Gondold meg, az ágak se bírnának el,
 Aztán meg a vadászok számára is könnyű préda lennék.

A gyerek arcán mélységes csalódás tükröződik:
 Akkor most minden, de minden marad a régiben? –
 Légy hálás az Úrnak, hogy így rendelkezett!

Már alkonyodott, mikor folkerekedtek.
 Itt az ideje elindulni – noszogatta őket az anyuka –,
 Különben is éppen elég ebből a törött lábú madárból!

Ám ágyuk fölött aznap már nemcsak
 Gyermekéért, de a sebesült galambért is imádkozott.
 Az Úr láttá csak: a gyerekek fölhúzott lábbal aludtak el.

Álmában a kisfiút határtalan boldogság kerítette hatalmába.
 A galamb ott ült a feje búbján, de ő nem nyúlt érte.
 Állt szeliden, míg bele nem feledkezett az égi ragyogásba.

(LÉKA GÉZA fordításai)

MANGASI SIHOMBING Indonézia Magyarországra akkreditált nagykövete volt 2007 és 2010 között. Balassi Bálint, Jannus Pannonius és több magyar költő fordítója. Verseit hamarosan megjelenő kétnyelvű kötetéből válogattuk.

LÉKA GÉZA (1957) Budapesten élő költő.

